

Arrest

nr. 175 428 van 28 september 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 10 juni 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 mei 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 juli 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 september 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. DELGRANGE *loco* advocaten C. DESENFANS en A.L. BROCORENS en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit het dorp Tatang in het district Khogyani in de provincie Nangarhar. U bent Pashtun van etnische origine en hangt het soennitische geloof aan.

Uw broer werkte als soldaat in het leger. Drie maanden voor uw vertrek werd hij vermoord door de taliban. Hij werd onderweg van Jalalabad naar Tatang in het hoofd en in de borst geschoten. U werkte als winkelhouder in een voedingswinkel nabij de hoofdmoskee in Tatang. Een maand na de dood van uw broer begonnen uw problemen. In april of mei 2015 werd u tweemaal mondeling bedreigd; een keer via de Malik van het dorp en een tweede keer via uw vader. Op 28 mei 2015 ontving u een brief van de taliban. De taliban beschuldigde u ervan een spion te zijn voor het districtshuis. Na ontvangst van de

brief bleef u drie dagen lang-thuis. Op 1 juni 2015 diende u een klacht in bij het districtshuis. Het district was echter niet in staat om u te-helpen. Uw vader en schoonvader beslisten hierop dat u het land moest verlaten.

U verliet Afghanistan in juni 2015. U reisde via Iran, Turkije, Bulgarije, Servië, Hongarije en Duitsland naar België, waar u op 27 augustus 2015 aankwam en één dag late asiel vroeg.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u volgende documenten neer: een verzendingsbewijs, uw taskara, een dreigbrief van de taliban, een certificaat in verband met de job van uw broer bij het Afghaanse Nationale leger (ANA), een klacht en 6 foto's van uw broer.

B. Motivering-

Er dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u uw land heeft verlaten uit een vrees-voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie en/of dat u in geval van terugkeer naar uw land een-reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag.-De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten-voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere-asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk-gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p. 2), blijkt uit het geheel van de door-u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht-tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is) immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een-*risico op ernstige schade* bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo-een *risico* bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat uw algemene kennis over Afghanistan gebrekkig is. Zo kan u niet aangeven wanneer de laatste verkiezingen waren in Afghanistan (CGVS, p. 16). U beweert dit niet te weten omdat u niet buiten uw dorp ging en u geen radio had U stelt ook nog dat er niets in uw dorp is en dat mensen niet gaan stemmen omdat ze gedood worden als de taliban erachter komt (CGVS, p. 16). Deze verklaringen overtuigen geenszins Uit uw latere verklaringen blijkt bovendien dat dat uw vader hoe dan ook soms naar de radio luisterde (CGVS, p. 18). Zo ook slaagt u er niet in om enige politieke partijen actief in Afghanistan op te noemen (CGVS, p. 19). Verder verklaart u dat er in Afghanistan links gereden wordt en dat de Afghaanse nummerplaten wit en geel zijn (CGVS, p. 19). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt echter dat er in Afghanistan aan de rechtse kant van de weg gereden wordt en dat de standaardnummerplaten in Afghanistan een witte achtergrond hebben met zwarte letters. Op de vraag welke waarde de verschillende bankbiljetten hebben in Afghanistan, verklaart u dat er bankbiljetten bestaan van 200 Afghani (CGVS, p. 19). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dit echter niet zo te zijn. Ook uw historische kennis over Afghanistan is beperkt. Zo slaagt u er niet in te zeggen wie aan de macht was in Afghanistan voordat de taliban de macht grepen (CGVS, p. 20). Najibullah kent u niet (CGVS, p. 20). Gevraagd welke etnische groepen er zijn in Afghanistan, antwoordt u dat er Pashtunen, Tadzjieken en Uzbeken zijn (CGVS, p. 20). Er wordt u tweemaal de kans geboden om andere etnische groepen die zich in Afghanistan bevinden te noemen, maar u blijft bij deze drie (CGVS, p. 20). Pas wanneer u gevraagd wordt of u ooit gehoord heeft van de Hazara, stelt u dat er ook Hazara zijn (CGVS, p. 20). Dat u er niet in slaagt deze groep spontaan op te noemen, is hoogst onwaarschijnlijk. Bovendien is het merkwaardig dat u in het begin van het interview, wanneer u gevraagd werd welke feestdag er onlangs gevierd werd in Afghanistan, antwoordt dat deze feestdag "nimroz" is (CGVS, p. 4). Wanneer u gevraagd wordt of u zeker bent dat het nimroz is, antwoordt u aarzelend dat het misschien "nowroz" is (CGVS, p. 4). Het nieuwjaarsfeest in Afghanistan wordt echter "nowruz" genoemd

Verder dient te worden vastgesteld dat u slechts een erg beperkte geografische kennis heeft van het dorp Tatang alsook van het district Khogyani in de provincie Nangarhar in Afghanistan, waar u nochtans volgens uw beweringen uw hele leven heeft gewoond. Zo geeft u aan nog nooit van Fato Kac gehoord te hebben (CGVS, p. 18). Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt ligt dit dorp in vogelvucht op slechts 5 kilometer van uw dorp Tatang. Gevraagd naar de omliggende districten van het district Khogyani, vermeldt u de districten Sherzad, Surkh Rod, Agam Pachir en Beshud (CGVS, p. 18). Opmerkelijk is daarbij dat u Agam Pachir vermeldt, terwijl uit de informatie van het CGVS blijkt dat dit district Pachir Agam heet. Uit de informatie van het CGVS blijkt bovendien dat het district Behsud niet grenst aan uw district Khogyani. Het is ook opmerkelijk dat u andere omliggende districten zoals Hesarak, Qarghayi en Chaparhar niet in uw opsomming vermeldt (CGVS, p. 18).

Voorts heeft u een gebrekkige kennis van opmerkelijke en/of belangrijke incidenten in het district Khogyani. Hiernaar gevraagd, vermeldt u dat talibancommandant Zarjan vijf jaar geleden gedood werd (CGVS, p. 16). Gevraagd naar andere/recentere incidenten antwoordt u dat u hier geen informatie over heeft (CGVS, p. 16). Vervolgens verklaart u dat er geen recente aanvallen waren (CGVS, p. 16). Gewezen op het feit dat u volgens uw verklaringen uw hele leven in Tatang gewoond heeft en dat het bij gevolg niet aannemelijk is dat u geen andere incidenten kan noemen, antwoordt u dat toen u er was, er geen incidenten waren (CGVS, p. 17). Deze uitspraken zijn frappant. Er hebben zich immers wel degelijk noemenswaardige incidenten voorgedaan in het district Khogyani. Zo zijn er verschillende artikels die verslag uitbrengen van dagenlange vuurgevechten tussen de taliban en Daesh in juni 2015 in het district Khogyani. Ook kwamen in februari 2015 8 strijders om in een drone aanval in het district, waaronder de bekende talibancommandant Noor Khan. In november 2014 vielen 15 doden en gewonden bij een ontploffing in de moskee van Khogyani op vrijdagmiddag. Ook nadat u expliciet gevraagd was of u kan vertellen over een aanval op een moskee, dat er recent geen aanval op een moskee was (CGVS, p. 16). Verder blijkt dat in juni 2014 tenminste 17 talibanleden om als gevolg van een operatie van de speciale eenheden van het leger. Iets langer geleden, in februari 2013, ontsnapte de voormalige districtsleider Syed Abdul Rahman aan een bomaanslag. Zijn bodyguard liet daarbij het leven en twee anderen raakten gewond. U kunt ook bij geen van deze incidenten enige toelichting geven.

Ook uw kennis van prominenten uit Khogyani is niet overtuigend. U slaagt er in Javad Zaman te noemen als lid van de provinciale raad van Nangarhar en u weet dat Saima Khogyani in het nationaal parlement zetelt (CGVS, p. 16). De informatie die u over deze prominenten kan geven is echter zeer summier. Opmerkelijk is echter dat u op de vraag naar informatie over Syed Abdul Rahman antwoordt dat hij een mujahid is en dat u de naam kent (CGVS, p. 19). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt evenwel dat Syed Abdul Rahman de voormalige districtsleider van het district Khogyani is. Dat u uw hele leven in het district Khogyani zou gewoond hebben, maar dat u wanneer de naam van Syed Abdul Rahman expliciet genoemd wordt niet kan zeggen dat hij een voormalige districtsleider is, is onwaarschijnlijk.

Gevraagd naar aardbevingen in uw regio vermeldt u vaagweg een aardbeving die acht jaar geleden de schuur van uw burens vernietigde (CGVS, p. 19). Nogmaals gevraagd of u kennis heeft van een ernstige aardbeving in uw regio, geeft u aan hiervan geen weet te hebben (CGVS, p. 19). Op de vraag of er mensen omkwamen bij een aardbeving, antwoordt u ontwijkend dat u, zelfs in het geval dat zoiets gebeurde, niet op de hoogte zou zijn omdat u altijd in het dorp was (CGVS, p. 19). Expliciet gevraagd of u verdere informatie kunt geven over een aardbeving die 22 mensen doodde in uw district, zegt u eveneens dat u daar niets over weet (CGVS, p. 19). Nochtans blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt dat er op 17 april 2009 twee aardbevingen plaatsvonden in de districten Khogyani en Sherzad in de provincie Nangarhar met een schaal van 5.5 en 5.1. De toenmalige districtsleider van Khogyani verklaarde dat er bij deze aardbeving zeker 22 doden en 30 gewonden vielen. Dat u zich een dergelijke ramp niet kan herinneren is onwaarschijnlijk.

Tenslotte is het weinig waarschijnlijk dat iemand die zijn hele leven in het district Khogyani gewoond heeft er niet in slaagt een aantal radiozenders te noemen die daar ontvangen konden worden, in het bijzonder omdat u wel aangeeft dat uw vader soms naar de radio luisterde (CGVS, p. 18).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Khogyani gelegen in de provincie Nangarhar. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw-beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Khogyani heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan.

Hieraan dient nog te worden toegevoegd dat uw verklaringen over uw problemen met de taliban enkele vaagheden en tegenstrijdigheden bevatten. Zo verklaarde u aanvankelijk op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat u eerst één mondelinge bedreiging kreeg en dat de tweede bedreiging

schriftelijk was (vragenlijst DVZ, vraag 3.5). Deze verklaringen stroken niet met de weergave van de gebeurtenissen die u gaf tijdens het gehoor op het CGVS, waar u verklaarde dat u tot tweemaal toe mondeling bedreigd werd alvorens u een dreigbrief ontving (CGVS, p. 9). U licht toe dat u die eerste mondelinge bedreiging ontving via de Malik van het dorp en de tweede via uw vader (CGVS, p. 9). Dat u geen eenduidige verklaringen aflegt over het aantal mondelinge bedreigingen aan uw adres, is een ernstige tegenstrijdigheid en plaatst de geloofwaardigheid van uw voorgehouden problemen op de helling. Ook heeft u tijdens het interview op de DVZ verklaard dat de dreigbrief door een jongere werd afgegeven aan uw moeder (vragenlijst DVZ, vraag 3.5). Op het Commissariaat-generaal stelt u echter dat de brief door een jongere aan uw grootmoeder werd afgegeven (CGVS, p. 15). Dat u deze tegenstrijdigheid tracht te verklaren door een vertaalfout van de tolk tijdens het interview op de DVZ houdt geen steek. Bij aanvang van het gehoor op het CGVS werd u immers gevraagd of uw antwoorden in het interview op de DVZ achteraf werden voorgelezen en of deze voorgelezen antwoorden strookten met de door u gegeven antwoorden (CGVS, p. 2). Dat u het op dat moment nagelezen heeft opmerkingen te geven over eventuele foutjes in de antwoorden zorgt ervoor dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw later opmerkingen hieromtrent.

Verder is het weinig aannemelijk dat u niets ondernam na het krijgen van de mondelinge bedreigingen van de taliban via de Malik en via uw eigen vader (CGVS, p. 14). U vertelt dat u na de mondelinge waarschuwingen overwoog om langs te gaan bij het districtshuis. U geeft vervolgens aan dat de taliban u misschien beschuldigden van spionage maar iets anders wilden, en dat u pas na de brief zekerheid kreeg (CGVS, p. 14). Nogmaals gevraagd waarom u niets ondernam na het verkrijgen van de twee mondelinge waarschuwingen, antwoordt u dat u het niet serieus nam (CGVS, p. 14). U verklaart dit door te stellen dat andere mensen ook dergelijke boodschappen kregen, maar dat er met hen niets gebeurde (CGVS, p. 14). Bovendien, legt u uit, werd uw broer reeds door de taliban vermoord en dacht u dat ze u geen kwaad zouden doen (CGVS, p. 14). Dat iemand van wie de broer reeds gedood werd door de taliban twee mondelinge bedreigingen van de taliban aan zijn eigen adres niet serieus neemt is totaal onwaarschijnlijk. Ook deze verklaringen ondergraven de geloofwaardigheid van uw relaas.

Voorts is het opmerkelijk dat u er niet in slaagt het overlijden van uw broer, noch uw problemen duidelijk te situeren in de tijd. U verklaart aanvankelijk dat uw broer drie maanden voor uw vertrek gedood werd (CGVS, p. 6 en 9). Later past u deze verklaring aan en zegt u dat u drie maanden na de dood van uw broer beschuldigd werd van spionage (CGVS, p. 10). Even later stelt u deze verklaring opnieuw bij en beweert u opnieuw dat uw broer drie maanden voor uw vertrek gedood werd (CGVS, p. 11). Op het moment dat er dieper wordt ingegaan op de mondelinge bedreigingen die u ontving, verklaart u dan weer dat u de eerste waarschuwing van de Malik van het dorp drie maanden na de dood van uw broer ontving (CGVS, p. 12). Het feit dat u in uw verklaringen vasthoudt aan de periode van drie maanden, maar niet consequent bent over of u na die drie maanden vertrok dan wel na die drie maanden bedreigd werd, vormt een indicatie van het ingestudeerde karakter van uw relaas. Wanneer u vervolgens gevraagd wordt in welke maand uw broer precies overleed, herhaalt u opnieuw dat het drie maanden voor uw vertrek was (CGVS, p. 11). Het mag echter verbazen dat u niet kan specificeren in welke maand dit precies was (CGVS, p. 11). Zelfs over het seizoen blijft u vaag en geeft u slechts aan dat het een beetje warm was (CGVS, p. 11). Gevraagd hoe het komt dat u weet dat uw broer drie maand voor uw vertrek gedood werd maar de maand van zijn overlijden niet kan preciseren, antwoordt u slechts dat u het niet weet (CGVS, p. 11). Ook over de begrafenis van uw broer kan u niet zeggen wanneer die plaatsvond, ondanks het feit dat u op deze begrafenis aanwezig was (CGVS, p. 12). Dat u er niet in slaagt de moord noch de begrafenis van uw broer preciezer te situeren in de tijd en u opnieuw blijft vasthouden aan de periode van drie maanden voor uw vertrek, doet verdere vermoedens over het ingestudeerde karakter van uw relaas rijzen.

Tenslotte heeft u slechts een gebrekkige kennis over de job van uw broer. U vertelt dat uw broer een soldaat was in het nationale leger van Afghanistan (ANA) (CGVS, p. 7). U kan echter niet toelichten in welke basis uw broer gestationeerd was, noch tot welk bataljon uw broer behoorde (CGVS, p. 7). Dat uw broer vier jaar als soldaat bij het ANA gewerkt heeft, maar dat u dergelijke informatie niet kent, is verwonderlijk. Bovendien kan u niet benoemen wie de andere personen zijn op de zes foto's die u voorlegt van uw broer in legeruniform (CGVS, p. 7). Gevraagd naar andere zaken die uw broer vertelde over zijn job, antwoordt u dat hij niets zei behalve dat hij op training ging in Dubai (CGVS, p. 7). U kan echter niet preciseren wanneer die training was (CGVS, p. 7). Op de vraag om alles te vertellen over de job van uw broer, antwoordt u simpelweg dat u geen details kent en dat het enige wat u weet is dat hij een soldaat was (CGVS, p. 11). Gevraagd waarom u niet meer weet over de job van uw broer, zegt u dat hij niets vertelde en dat u er hem ook niet naar vroeg (CGVS, p. 11). U verklaart geen verdere details te kennen met betrekking tot de job van uw broer (CGVS, p. 11). Tenslotte vermeldt u dat hij soms in Helmand en Kandahar was, en dat hij voor een training naar Dubai ging (CGVS, p. 11). Uw gebrekkige kennis over de job van uw broer kan echter niet overtuigen en doet twijfels rijzen over de geloofwaardigheid van uw relaas.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De door u voorgelegde documenten ter staving van uw asielrelaas kunnen bovenstaande bevindingen niet wijzigen. Documenten hebben immers enkel het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Documenten uit niet-officiële bronnen, zoals dreigbrieven, zijn om voor de hand liggende redenen nog gemakkelijker te vervalsen dan 'officiële' stukken. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen. Wat betreft de door u neergelegde foto's kan nog worden vermeld dat uit niets blijkt dat de er op afgebeelde persoon daadwerkelijk uw broer is.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf (CGVS, p. 2). Er werd tevens beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (CGVS, p. 2). U werd op het einde van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er twijfels bestaan aan uw voorgehouden verblijfplaats in Afghanistan om u de kans te geven hierop te reageren en uw verklaringen kracht bij te zetten. U heeft hierop echter slechts herhaald dat u uit Afghanistan komt, uit het dorp Tatang in het district Khogyani (CGVS, p. 20).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op

een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept, werd in bijlage bij het administratief dossier gevoegd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1, A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikel 48, 48/2, 48/3, 48/4, § 2, 48/5, 48/6 en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: Vreemdelingenwet), van artikel 4 en 26 van het KB van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van *"de algemene rechtsbeginselen en beginsel van behoorlijk bestuur, redelijkheid en zorgvuldigheid"*, van *"het algemeen beginsel van voorzichtigheid"*, van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM) en van artikel 4 en 41 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.

Na een uitgebreide theoretische uiteenzetting, volhardt verzoeker zijn hele leven in zijn dorp te hebben geleefd, waar hij tot de vijfde klas (acht of negen jaar) naar school ging. Hij stelt nooit buiten zijn dorp te zijn geweest, geen interesse te hebben in politiek en zo goed als nooit te zijn gaan stemmen en de actualiteit in Afghanistan niet te volgen. Hij wijst erop te hebben verklaard dat de taliban mensen vermoorden als ze hun politieke rechten beoefenen. Hij verwijst dienaangaande naar een aantal internetartikels en stelt dat verweerder niet eens de moeite heeft gedaan om verzoekers verklaringen na te gaan. Het feit dat zijn vader soms naar de radio luisterde, is volgens verzoeker geen aanwijzing dat hij een radio had, noch dat hij naar de radio luisterde en nog minder dat hij of zijn vader naar het nieuws en de politieke situatie in Afghanistan luisterden. Verweerders standpunt hieromtrent is volgens verzoeker louter subjectief en wordt niet draagkrachtig gemotiveerd.

Waar in de bestreden beslissing wordt gesteld dat in Afghanistan rechts wordt gereden, wijst verzoeker erop dat deze informatie niet wordt vermeld in de bestreden beslissing, hetgeen volgens hem een schending uitmaakt van verweerders uitdrukkelijke motiveringsplicht en hem in de onmogelijkheid plaatst deze stelling met kennis van zaken te beantwoorden. Tevens stelt verzoeker dat er in Afghanistan geen verkeerscode bestaat, geen verkeerssignalen worden gebruikt en dat sommige wagens het stuur rechts hebben en andere links en dat bijgevolg sommigen rechts rijden en anderen links. Hij verwijst naar een internetartikel. Opnieuw acht verzoeker verweerders standpunt hieromtrent louter subjectief en niet draagkrachtig gemotiveerd.

Met betrekking tot de problemen met de taliban en zijn broer, wijst verzoeker er nogmaals op dat hij tot zijn achtste of negende naar school ging, dat hij niet kan lezen en dat hij dus het profiel van ongeschoolde heeft. Volgens hem moet verweerder hiermee rekening houden in de vragen die worden gesteld en in de appreciatie van de gegeven antwoorden. Hij meent dat hij eenduidige verklaringen heeft afgelegd over zijn problemen met de taliban en verwijst dienaangaande naar zijn gehoorverslag. Hij meent dat zijn asielrelaas ook plausibel is in het huidige gewapend conflict in Afghanistan tussen de taliban en de *Afghan National Security Forces* waarvan burgers dagelijks slachtoffer zijn. Betreffende de tegenstrijdigheid tussen zijn verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) en deze op het CGVS, stelt verzoeker dat een vertaalfout gedurende het interview op de DVZ *"niets uitzonderlijk heeft en mogelijk is"*. Hij acht verweerders verklaringen hieromtrent subjectief. Dat hij de details van de dreigbrief niet kent, wijt verzoeker aan het feit dat hij niet kon lezen en dat zijn schoonbroer hem heeft verteld dat het een dreigbrief is, dat verzoeker werd verdacht van spionage en dat dit de laatste waarschuwing was. Verzoeker betwist dat hij een gebrekkige kennis heeft van het werk van zijn broer

en van de omstandigheden waarin deze werd vermoord. Hij heeft verklaard dat zijn broer werkte voor de autoriteit als soldaat binnen het Afghaanse leger, dat hij onder andere in Helmand en Kandahar werkte, dat hij vier jaar als soldaat werkte voordat hij werd vermoord en dat hij naar Dubai ging om er te worden getraind. Hij stelt dat hij maar zelden contact had met zijn broer en dat hij de omstandigheden in dewelke hij ter kennis werd gebracht van de dood van zijn broer duidelijk heeft meegegeven.

Verzoeker stelt dat verweerder ieder ingeroepen feit apart heeft onderzocht en ten gevolge hiervan concludeert dat verzoeker vage en/of tegenstrijdige verklaringen aflegt, *quod non*. Hij meent dat verweerder niet onpartijdig is tewerk gegaan en niet met alle kennis van zaken zijn beslissing heeft genomen.

Vervolgens wijst verzoeker erop dat UNHCR op 19 april 2016 nieuwe *Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Afghanistan* heeft uitgevaardigd waarin wordt gesteld dat bij de analyse van een asielaanvraag rekening dient te worden gehouden met verschillende profielen, hetgeen door verweerder niet werd gedaan. Verzoeker meent dat het risico op vervolging omwille van zijn statuut teruggekeerde niet werd onderzocht. Hij meent tevens dat hij bovendien riskeert te worden geassocieerd met het Westen. Daarnaast werd volgens hem evenmin zijn profiel als *“men of fighting age”* onderzocht, terwijl hij een negentien jaar oude jongeman in perfecte fysieke conditie is. Verzoeker stelt *“Dat gezien het bijzonder risicoprofiel van verzoeker als “man of fighting age”, als lid van het leger, als terugkeerde van het Westen en als IDP, is het duidelijk dat verzoeker bedreigd is in Afghanistan.”*

Verder voert verzoeker aan *“Dat het onbetwistbaar is dat Afghanistan trotseert met uiterst gevaarlijke milities, o.a. de Taliban die er aanwezig zijn sinds de jaren 1990 en tegenover de welke zowel de Afghaanse overheid als de internationale gemeenschap onmachtig blijven”, “Dat de terreur akten gepleegd door de Taliban de meest fundamentele rechten van elk persoon schenden” en “Dat één ieder het slachtoffer van hun wreedheid kan worden, en dit zonder enig welbepaalde reden”.* Hij stelt dat zijn Afghaanse nationaliteit niet wordt tegengesproken en dat bijgevolg dient te worden onderzocht of hij een reëel risico op ernstige schade loopt ingeval van terugkeer naar Afghanistan. Hij wijst erop dat artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet verwijst naar het risico op ernstige schade ingeval van terugkeer naar zijn land en dat het verweerder niet is toegestaan wetbepalingen op eenzijdige wijze te veranderen en de voorwaarden te verstrengen om van de subsidiaire beschermingsstatus te kunnen genieten. Volgens verzoeker moet het risico op ernstige schade ingeval van terugkeer naar Afghanistan in zijn hoofde onderzocht worden met het oog op de veiligheidssituatie in Afghanistan en in ondergeschikte orde tegenover de provincie Nangarhar.

Vervolgens geeft verzoeker een uitgebreide uiteenzetting over de taliban in Afghanistan, de veiligheidssituatie in Nangarhar en de veiligheidssituatie in Afghanistan.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift een bundel met vijftien stukken.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

Verzoeker voert aan dat zijn broer, die als soldaat werkte in het leger, drie maanden voor zijn vertrek door de taliban werd vermoord. Vervolgens werd hij in april of mei 2015 mondeling bedreigd en ontving hij op 28 mei 2015 een dreigbrief van de taliban waarin hij werd beschuldigd van spionage voor het districtshuis. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) geen geloof kan worden gehecht aan zijn beweerde verblijf in Afghanistan gelet op (a) zijn gebrekkige algemene kennis van Afghanistan, (b) zijn gebrekkige geografische kennis van het dorp Tatang en het district Khogyani in de provincie Nangarhar, (c) zijn gebrekkige kennis van opmerkelijke en/of belangrijke incidenten in het district Khogyani, (d) zijn gebrekkige kennis van de prominenten uit Khogyani, (e) zijn gebrekkige kennis van aardbevingen in zijn regio, en (f) zijn gebrekkige kennis van radiozenders uit zijn regio, (ii) zijn verklaringen over zijn problemen met de taliban een aantal vaagheden en tegenstrijdigheden bevatten, (iii) het niet aannemelijk is dat hij niets ondernam na de mondelinge bedreigingen bij monde van de malik en zijn vader, (iv) hij er niet in slaagt het overlijden van zijn broer noch zijn problemen duidelijk te situeren in de tijd, (v) hij slechts een gebrekkige kennis heeft van de werkzaamheden van zijn broer, en (vi) de door hem voorgelegde documenten de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen.

Bij de beoordeling en in het bijzonder deze afgeleid uit de feitelijke kennis van het land van nationaliteit van de verzoekende partij, houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van de verzoekende partij. Hij onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermog acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door de verwerende partij en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermog acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoekende partij van feitelijke gegevens die behoren tot de onmiddellijke leefomgeving van de verzoekende partij. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van de verzoekende partij daarbij uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

Waar verzoeker erop wijst dat hij laaggeschoold is, dient erop gewezen dat ook van personen met een lage scholingsgraad mag worden verwacht dat deze kunnen antwoorden op een aantal eenvoudige en essentiële kennisvragen omtrent hun directe leefomgeving en de regio waarin zij heel hun leven beweren te hebben gewoond, alsmede dat zij een aantal basiszaken kennen en dat zij een aantal gegevens op een doorleefde wijze kunnen situeren. Dat verzoeker nooit buiten zijn dorp zou zijn geweest, dat hij geen interesse heeft in politiek en zo goed als nooit ging stemmen en dat hij de actualiteit niet volgt, zijn stuk voor stuk blote beweringen, die geen afbreuk doen aan het voorgaande. Nergens tijdens het gehoor maakten verzoeker of zijn raadsman enige opmerking over het feit dat de gestelde vragen te moeilijk zouden zijn of dat hij bepaalde vragen niet begreep. In de bestreden beslissing wordt verder terecht opgemerkt dat verzoeker verklaarde dat zijn vader soms naar de radio luisterde, zodat redelijkerwijze van verzoeker kan worden verwacht dat hij kennis heeft van enkele radiozenders uit zijn beweerde regio van herkomst, *quod non in casu*. Verder bevindt de informatie over het rechts rijden in Afghanistan zich wel degelijk in het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie'). In tegenstelling tot wat verzoeker in voorliggend verzoekschrift stelt, kon hij wel degelijk kennis nemen van deze informatie. Immers, verzoekers administratief dossier bevat een kopie van deze informatie. Het inzagerecht laat verzoeker toe om zijn dossier op het Commissariaat-generaal in te kijken en kennis te nemen van de inhoud teneinde zijn verdediging te organiseren. Verzoekers verwijzing naar een internetartikel waaruit hij afleidt dat er in Afghanistan geen verkeerscode is, dat er geen verkeerssignalen worden gebruikt en dat sommigen er links rijden en sommigen rechts, doet geen afbreuk aan voorgaande vaststellingen. Niet enkel beperkt verzoeker zich louter tot een verwijzing naar een link zonder het volledige artikel aan het verzoekschrift toe te voegen, uit de geciteerde link kan bovendien worden afgeleid dat deze informatie louter gericht is op toeristen. Uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat er in Afghanistan rechts wordt gereden, alsook dat de nummerplaten een witte achtergrond hebben met zwarte tekens, terwijl verzoeker verklaarde dat de nummerplaten wit en geel zijn. Er dient aan herinnerd dat rekening dient te worden gehouden met het geheel van de motivering en niet met diverse onderdelen van de motivering op zich. Eén onderdeel op zich kan misschien een beslissing niet dragen, maar kan in samenlezing met andere onderdelen voldoende

draagkrachtig zijn. Het is immers het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven die de commissaris-generaal hebben doen besluiten verzoeker het vluchtelingenstatuut en subsidiaire beschermingsstatuut te weigeren. Voor het overige komt verzoeker niet verder dan te verwijzen naar enkele algemene artikelen met betrekking tot de algemene situatie in Afghanistan (verzoekschrift, stukken 3-7), die evenwel geen betrekking hebben op verzoekers persoon en evenmin van aard zijn aan te tonen dat verzoekers kennis van zijn beweerd regio van herkomst alsnog voldoende zou zijn.

Gezien het voorgaande slaagt verzoeker er niet in de motieven in de bestreden beslissing met betrekking tot zijn beweerd regio van herkomst te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

Wat betreft de ingeroepen problemen met de taliban en de feiten omtrent zijn broer, komt verzoeker in onderhavig verzoekschrift niet verder dan het herhalen van enkele van zijn verklaringen, hetgeen op zich evenwel geen dienstig verweer is. Verder wijst hij opnieuw op zijn profiel van laaggeschoolde, doch hieromtrent kan herhaald worden dat verzoeker, noch zijn raadsman tijdens het gehoor enige opmerking maakten over het feit dat de gestelde vragen te moeilijk of onbegrijpelijk zouden zijn. Voorts laat verzoeker na *in concreto* te duiden waar of wanneer verweerder volgens hem geen of onvoldoende rekening zou hebben gehouden met zijn beweerd scholingsgraad. Dat zijn asielrelaas in het kader van de algemene situatie in Afghanistan plausibel zou zijn, is evenmin een dienstig verweer, daar verzoeker zijn vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk dient te maken en een loutere verwijzing naar een algemene situatie hiertoe niet volstaat. Dienaangaande kan tevens worden opgemerkt dat een verwijzing naar louter algemene informatie die geen betrekking heeft op zijn persoon (verzoekschrift, stukken 3-15) evenmin volstaat om verzoekers vrees voor vervolging alsnog *in concreto* aannemelijk te maken. Betreffende de in de bestreden beslissing terecht vastgestelde tegenstrijdigheid, herhaalt verzoeker dat er sprake zou zijn geweest van een vertaalfout op de DVZ. Dienaangaande wordt in de bestreden beslissing evenwel terecht als volgt gesteld: *“Bij aanvang van het gehoor op het CGVS werd u immers gevraagd of uw antwoorden in het interview op de DVZ achteraf werden voorgelezen en of deze voorgelezen antwoorden strookten met de door u gegeven antwoorden (CGVS, p. 2). Dat u het op dat moment nagelaten heeft opmerkingen te geven over eventuele foutjes in de antwoorden zorgt ervoor dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw later opmerkingen hieromtrent.”*

Waar verzoeker verwijst naar de UNHCR *Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Afghanistan* van 19 april 2016, dient er nogmaals op gewezen dat verzoeker zijn aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk dient te maken en dat een verwijzing naar louter algemene informatie die geen betrekking heeft op zijn persoon hiertoe niet volstaat. Ook in onderhavig verzoekschrift laat verzoeker in het geheel na *in concreto* toe te lichten waarom hij een vrees voor vervolging zou koesteren omwille van zijn leeftijd als “man of fighting age”, van zijn profiel als uit het Westen teruggekeerde en als IDP. Zijn profiel “als lid van het leger” kan helemaal niet worden ingezien, daar hij verklaarde dat hij als winkelhouder actief was en nooit melding maakte van het feit dat hij lid zou zijn van het leger.

Verzoeker slaagt er geenszins in de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas maakt verzoeker vooreerst niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet stelt de Raad vast dat in de bestreden beslissing wordt gesteld dat vele Afghanen, eventueel na een verblijf in het buitenland, binnen

Afghanistan zijn verhuisd. In onderhavig verzoekschrift, noch in het administratief of rechtsplegingdossier ontwaart de Raad enig element waaruit zou kunnen blijken dat dit onjuist is. Bijgevolg is het mogelijk dat verzoeker in Afghanistan in een veilig gebied verbleef of zou kunnen verblijven. Met toepassing van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet is er immers geen behoefte aan bescherming indien de asielzoeker in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees heeft voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade loopt, of indien hij er toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet en indien hij op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land, en redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt. Tevens is het mogelijk dat verzoeker in een derde land een andere nationaliteit of verblijfsstatus heeft verworven. Hoger is immers reeds komen vast te staan dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde herkomst en profiel, zodat de Belgische asielinstanties in het ongewisse zijn over verzoekers doen en laten vóór zijn komst naar België.

Van een asielzoeker mag redelijkerwijze verwacht worden dat deze de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, Genève, 1992, nr. 205). Een asielzoeker heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan de asielzoeker om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een asielzoeker correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute.

Nogmaals dient erop gewezen dat hoger reeds is komen vast te staan dat verzoeker er niet in slaagt zijn beweerde herkomst uit de provincie Nangarhar aannemelijk te maken. Bijgevolg heeft verzoeker niet voldaan aan de medewerkingsplicht die op zijn schouders rust en verkeert de Raad in de onmogelijkheid, door verzoekers toedoen, na te gaan wat verzoekers (recente) verblijfplaatsen zijn. Er kan dan ook niet worden aangenomen dat verzoeker zelf meent dat hij nood heeft aan internationale bescherming, gelet op zijn bedrieglijke verklaringen over zijn herkomst. Indien verzoeker immers meent wel degelijk nood te hebben aan internationale bescherming, komt het hem toen, gelet op de hoger vermelde medewerkingsplicht en de op zijn schouders rustende bewijslast, de asielinstanties een waarheidsgetrouw en gedetailleerd beeld te geven van zijn voorgaande verblijfplaatsen en eventuele andere nationaliteiten of verblijfsstatussen waarover hij beschikt(e).

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig september tweeduizend zestien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER